

بررسی سازگاری و پایداری ارقام منوژرم چندرقنده در مناطق مختلف ایران

Study of adaptability and stability of sugar beet monogerm cultivars in different locations of Iran

حمیدرضا ابراهیمیان^{*}، سید یعقوب صادقیان^۳، محمدرضا جهاداکبر^۱ و زهرا عباسی^۱

تاریخ دریافت: ۸۵/۳/۳۰؛ تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۱/۱۶

ح.ر. ابراهیمیان، س.ی. صادقیان، م.ر. جهاداکبر و ز. عباسی. ۱۳۸۷. بررسی سازگاری و پایداری ارقام منوژرم چندرقنده در مناطق مختلف ایران. مجله چندرقنده (۲۴): ۱۳-۲۴.

چکیده

به منظور بررسی اثر متقابل ژنتیک در محیط و پایداری ارقام از نظر صفات مختلف زراعی، هشت رقم منوژرم چندرقنده در ۱۱ منطقه مهم چندرقنده کاری کشور شامل کرج، مشهد، میاندوآب، اصفهان، شیراز، کرمانشاه، کرمان، همدان، مغان، خوی و بروجرد در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهارتکرار به مدت سه سال (۱۳۸۱-۸۳) مورد مطالعه قرار گرفتند. ارقام تجاری شامل رسول، شیرین، یونیورس، اربیس و هیبریدهای ۲۷۶، ۷۱۱۲، ۴۳۶ و ۴۲۸ بود. پس از تجزیه واریانس ساده و مرکب، شاخص‌های پایداری شامل ضریب تغییرات محیطی، واریانس محیطی، ضریب رگرسیون خطی، میانگین مربعات انحراف از رگرسیون برای شش صفت عملکرد ریشه، درصد قند، عملکرد قند ناخالص، عملکرد شکر سفید، میزان سدیم مضر در ریشه و ضریب استحصال محاسبه گردید. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که بین میانگین مناطق و سال‌های مختلف برای کلیه صفات مورد بررسی تفاوت معنی‌داری وجود دارد. ارقام مختلف فقط از نظر صفت عملکرد ریشه با یکدیگر اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد نشان دادند. تفاوت میانگین اثرات متقابل مکان در سال و سال در رقم برای صفات مختلف معنی‌دار گردید. ولی تفاوت میانگین اثرات متقابل رقم در مکان در سال و رقم در مکان برای هیچ‌یک از صفات مورد مطالعه، معنی‌دار نگردید. مقایسه میانگین مربوط به صفات کمی و کیفی در ارقام مختلف نشان داد که ارقام یونیورس، اربیس و هیبرید ۲۷۶ نسبت به سایر ارقام برتری دارند. نتایج حاصل از تجزیه پایداری بروموی صفات مختلف، بیان گر پایداری بیشتر ارقام یونیورس و هیبرید ۲۷۶ در مقایسه با سایر ارقام بود.

واژه‌های کلیدی: اثر متقابل رقم در محیط، عملکرد، پایداری ارقام، تجزیه پایداری، تجزیه مرکب، چندرقنده

۱- مرتبی پژوهشی بخش تحقیقات چندرقنده مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

۲- نویسنده مسئول ebrahimianhamid@yahoo.com

۳- استاد مؤسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال، کرج

مقدمه

چغندرقند (*Beta vulgaris*) یکی از مهم‌ترین گیاهان خانواده اسفناجیان می‌باشد و از نظر اقتصادی اهمیت زیادی دارد. سطح زیر کشت آن در ایران در سال ۱۳۸۴، ۱۶۰ هزار هکتار با متوسط عملکرد ریشه ۳۲ تن در هکتار اعلام گردیده است (آمارنامه کشاورزی ۱۳۸۴). عملکردشکر در چغندرقند تحت تأثیر عوامل مختلفی است که از آن جمله می‌توان به عامل رقم، سال و محل تولید اشاره کرد که این عوامل در تولید شکر نقش مهمی را ایفاء می‌نمایند (کشاورز و همکاران ۱۳۸۰).

(Hafez et al. ۱۹۷۶) برای برآورد اثر متقابل ژنتیک و محیط اجرای آزمایش را حداقل در دو سال و دو مکان ضروری دانستند. محققین روش‌های مختلف پایداری را برای چغندرقند مقایسه و هر کدام یکی از روش‌ها را پیشنهاد کردند. رنجی و همکاران (۱۳۷۳) پایداری ارقام چغندرقند را از طریق ضریب زاویه رابطه همبستگی خط و انحراف از رگرسیون تعیین کرده و دریافتند که بهترین ارقام مولتی‌ژرم چغندرقند از نظر عملکرد ریشه در کل مناطق مورد آزمایش ۲۳ PP.23، H5505 و IC1 بودند. پرویزی و صادقیان (۱۳۷۵) دریافتند که رقم مولتی‌ژرم PP22 به خاطر عملکرد ریشه، عملکرد قند و عملکرد نسبتاً بالای قند سفید و ضریب رگرسیون بیش ازیک و انحراف از رگرسیون و اکی والانس نسبتاً کم، رقم پایدار و مقاوم به تغییرات محیطی می‌باشد. کمپل و کرن (Campbell and Keren 1982) در تجزیه واریانس صفات کمی و کیفی چغندرقند از روش تجزیه واریانس مرکب، نشان دادند که اثرات متقابل رقم در مکان، رقم در سال و رقم در سال در مکان برای صفات درصدقند، سدیم و پتاسیم موجود در ریشه نسبتاً پائین است. آنها همچنین اعلام کردند که سال به‌طور نسبی اثرات بیشتری بر درصدقند، سدیم، پتاسیم و ازت مضر دارد. آن‌ها برای کاهش هزینه اجرای آزمایش‌های مقایسه ارقام در سال‌ها و مکان‌های مختلف، اجرای این‌گونه آزمایش‌ها را در سه سال و هفت مکان برای خصوصیاتی نظیر درصدقند و شکر قابل استحصال

تجزیه و تحلیل نتایج حاصل از پژوهش‌ها به روش‌های معمول مثل استفاده‌های جداول تجزیه مرکب، فقط اطلاعاتی در مورد اثر متقابل ژنتیک و محیط به دست می‌دهد، لذا محققین مختلف معیارهای متفاوتی را جهت تشخیص سازگاری و ثبات عملکرد ژنتیک‌ها به کار می‌برند تا کارایی گزینش و معرفی ارقام را افزایش دهند (محمدی‌نژاد ۱۳۸۱؛ روستایی و همکاران ۱۳۸۳)، گروه زیادی از محققین (RNGی و همکاران ۱۳۷۳؛ پرویزی و صادقیان ۱۳۷۵؛ ابراهیمیان ۱۳۷۶؛ Comstock and Robinson؛ Hafez et al. 1976؛ Campbell and Kern 1982؛ 1952؛ Gyllenspetz 1998) برای تخمین اثر متقابل ژنتیک در محیط، ابتدا از روش تجزیه واریانس مرکب استفاده نمودند و پس از معنی‌دار شدن واریانس اثر متقابل ژنتیک در محیط، با استفاده‌های یکی از روش‌های تجزیه پایداری، ژنتیک‌های پایدار را

سانتی گراد گرمترین مکان بودند. ارقام شامل: رسول، شیرین، یونیورس، اریس، هیبرید ۲۷۶، هیبرید ۷۱۱۲، هیبرید ۴۳۶ و هیبرید ۴۲۸ همگی منوزرم بودند. ارقام شیرین و هیبرید ۴۳۶ دیپلولئید تیپ-قندی (تیپ Z) و ارقام رسول و هیبرید ۷۱۱۲ تریپلولئید تیپ محصولی- نرمال یا تیپ N-E بودند. هر چهار رقم شیرین، رسول، هیبرید ۴۳۶ و هیبرید ۷۱۱۲ متحمل به بولتینگ بوده و رقم رسول به بیماری سرکوسپورا نیز متحمل است. این ارقام از نظر درصد قند نیز در حد سیار خوب می‌باشند.

در هر سال اجرای آزمایش در مناطق مختلف، عملیات تهیه زمین طبق اصول متعارف انجام گرفت. عملیات زراعی در پاییز شامل شخم عمیق (۴۰ سانتی متر) و پخش کود فسفاته به میزان ۳۰۰-۲۰۰ کیلوگرم در هکتار بود. در بهار عملیات تكمیلی تهیه زمین شامل شخم سطحی، دیسک و ماله‌کشی انجام شد. پس از ماله‌کشی، کوداوره به میزان ۲۰۰-۱۰۰ کیلوگرم در هکتار مصرف گردید و سپس خطوط کاشت با فواصل ۵ سانتی متر آماده گردید. لازم به ذکر است که هر کرت دارای سه خط کاشت به طول هفت متر و فاصله بین تکرارها یک متر بود. در هر منطقه برعلیه علف‌های هرز و همچنین آفات و بیماری‌ها، مبارزه شیمیائی و غیرشیمیائی انجام گرفت.

در مرحله برداشت، کل بوته‌های هر کرت برداشت، شمارش و توزین گردیدند. از هر نمونه خمیر ریشه (بولپ) تهیه گردید و پس از قرار گرفتن در سینی‌های مخصوص در فریزر نگهداری شدند. سپس

کافی دانستند. گیلتزپتز (Gyllenspetz 1998) پس از که در چندرقند واریته‌های با عملکرد بالا بسیار ناپایدارتر از ارقام با عملکرد متوسط هستند و شاخص انحراف از خط رگرسیون را به عنوان یک شاخص مناسب برای تعیین پایداری در چندرقند معرفی کرد. هدف از این آزمایش بررسی سازگاری ارقام تجاری منوزرم چندرقند در مناطق و سال‌های مختلف بود.

مواد و روش‌ها

جهت بررسی سازگاری هشت رقم تجاری منوزرم چندرقند آزمایشی به صورت طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در ۱۱ منطقه از مناطق مهم چندرکاری کشور به مدت سه سال (۱۳۸۱-۸۳) انجام گرفت. شش صفت مهم زراعی شامل عملکرد ریشه (RY)، درصد قند (SC)، عملکردشکر ناخالص (SY)، عملکردشکر خالص (WSY)، میزان سدیم ریشه (Na) و راندمان استحصال (Wsy/sy) در مناطق عمدۀ چندرکاری شامل: کرج، مشهد، میاندوآب، اصفهان، شیراز، کرمانشاه، کرمان، همدان، مغان، خوی و بروجرد محاسبه و برآورد شدند. مکان‌ها از نظر عرض جغرافیایی با یکدیگر متفاوت بودند. مغان و شیراز به ترتیب در بیشترین و کمترین عرض جغرافیایی (۳۹° و ۳۹° شمالی و ۲۹° و ۲۲° جنوبی) قرار دارند. مکان‌ها از لحاظ ویژگی‌های آب و هوایی از جمله متوسط حداقل و حداکثر دمای سالیانه یکسان نبودند. همدان با متوسط حداقل و حداکثر سالیانه ۷/۲ و ۱۹ درجه سانتی گراد سردترین و شیراز با حداقل دمای ۸/۸ و ۷/۲۵ درجه

دراین رابطه Y_{ij} میانگین رقم i در محیط j
و I_j شاخص محیطی درمحیط j (تفاوت میانگین
ارقام در محیط از میانگین کل) میباشد.

۴- ضریب تبیین خطی (R^2)

$$R^2 = \frac{SS_{\text{Reg}}}{SS_{\text{Total}}}$$

۵- میانگین مربعات انحراف از خط رگرسیون

$$S^2 d_i = \left[\sum_j \hat{V}_{ij}^2 / (n-2) \right] - S_e^2 / r \quad (S^2 d_i)$$

که در آن $\sum_j V_{ij}^2$ مجموع مربعات انحراف از خط
رگرسیون و S_e^2 اشتباه آزمایشی میباشد.

برای تعیین معنی دار بودن هریک از ضرائب
رگرسیون از فرض صفر $b_i = 0$ و آزمون t- Student
استفاده شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس مرکب تمامی صفات مورد
مطالعه در جدول ۱ آورده شده است. همان طور که
مالحظه میگردد، در تمامی صفات تحت مطالعه
اختلاف معنی داری در سطح احتمال یک درصد بین
مکان ها و سال های مورد آزمایش وجود دارد. ارقام
منوژرم فقط از نظر صفت عملکردی شده در سطح
احتمال پنج درصد تفاوت معنی دار نشان دادند. اثر
متقابل سال در مکان برای کلیه صفات در سطح
احتمال یک درصد معنی دار گردید که این موضوع
بيانگر تفاوت وضعیت مکان ها در سال های مختلف و یا
به عبارت دیگر بیان گر تصادفی بودن محیط میباشد.

نمونه های بخزده به آزمایشگاه تکنولوژی قند مؤسسه
تحقیقات چندرقند انتقال داده شد و صفات کیفی
موردنظر شدند.

در پایان هر سال آزمایش، ابتدا تجزیه واریانس
ساده برای همه صفات، در هر منطقه و هر سال انجام
گرفت و سپس تجزیه واریانس مرکب داده ها با
استفاده از نرم افزار SAS با توجه به آزمون بارتلت و
اطمینان از همگونی واریانس های خطا صورت پذیرفت.
آزمون F با استفاده از امید ریاضی میانگین مربعات
(جدول ۱) و با فرض ثابت بودن اثر ژنتیک و تصادفی
بودن اثر سال و مکان انجام شد. با توجه به معنی دار
بودن اثرات متقابل ژنتیک در مکان در سال و ژنتیک
در مکان برای کلیه صفات، مجموع این اثرات در
خطای آزمایشی وارد شدند. با استفاده از آزمون چند
دامنه ای دانکن میانگین های صفات تحت مطالعه در
سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند و در نهایت پنج
پارامتر زیر جهت تجزیه پایداری صفات، محاسبه
گردید.

$$1- \text{واریانس محیطی } (S_i^2) \\ S_i^2 = \sum_{j=1}^q (y_{ij} - \bar{y}_i)^2 / (n-1)$$

دراین رابطه y_{ij} نماد ژنتیک i در محیط
 j ، \bar{y}_i میانگین ژنتیک i درمحیط های مختلف و
تعداد محیط آزمایش میباشد.

$$2- \text{ضریب تغییرات محیطی } (CV_i) \\ CV_i = S_i / Y_i \times 100$$

$$3- \text{ضریب رگرسیون خطی } (bi) \\ b_i = \sum_j Y_{ij} I_j / \sum_n I_j^2$$

میزان سدیم موجود در ریشه بین مکان‌ها تفاوت‌های معنی‌دار مشاهده شد، به طوری که مناطق مغان و اصفهان به ترتیب با $7/45$ و $7/8$ میلی‌گرم سدیم در 100 g شکر دارای بیشترین حد بودند و کمترین میزان سدیم مربوط به مناطق کرمان و همدان بود (ترتیب $1/42$ و $1/44$ میلی‌گرم در 100 g شکر). از نظر ضریب استحصال، اختلاف معنی‌داری بین مکان‌ها وجود داشت. اگر چه مقدار این صفت $54/44$ تا $87/63$ متغیر بود، اما چهار منطقه کرمانشاه، کرمان، همدان و خوی با داشتن بیشترین راندمان استحصال و بدون داشتن اختلاف معنی‌دار با یکدیگر در گروه اول جای گرفتند و مناطق بروجرد، کرج، میاندوآب، مشهد، شیراز، مغان و اصفهان به ترتیب در مراتب بعدی واقع شدند. به طور کلی چهار منطقه کرمانشاه، کرمان، همدان و خوی را می‌توان به عنوان مناطق مستعد تولید چندرقند در نظر گرفت. در این مناطق عملکرد ریشه و درصد قند نسبت به بقیه مناطق بالاتر بوده و همچنین میزان سدیم ریشه کمتر و ضریب استحصال ریشه نیز مناسب بود که همگی منجریه افزایش عملکرد قند خالص در این مناطق گردید. در صورتی که منطقه خوی از نظر درصد قند نیز کمی بهتر بوده، می‌توانست به عنوان منطقه‌ای بسیار مستعد برای چندرکاری باشد چرا که میانگین عملکرد ریشه ارقام نیز در این منطقه بالاترین مقدار را داشته است.

شکل ۱ نشان می‌دهد که ارقام یونیورس، اریبس، هیبرید ۲۷۶، هیبرید ۷۱۱۲ و رقم رسول بدون اختلاف آماری معنی‌دار با هم برتر از سایر ارقام از نظر

اثر مقابل رقم در سال برای عملکرد ریشه در سطح احتمال پنج درصد و برای بقیه صفات در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار گردید و نشانه واکنش متفاوت ارقام در سال‌های مختلف می‌باشد. به عبارت دیگر ارقام منوژرم از منابع مختلف ژنتیکی منشاء گرفته و نسبت به تغییر محیط رفتار یکسانی ندارند. وجود اثر مقابل عملکرد ریشه ارقام مختلف چندرقند با محیط قبل توسط گروهی از محققین گزارش شده است (رنجی و همکاران ۱۳۷۳؛ پرویزی و صادقیان ۱۳۷۵؛

(Gyllenspetz 1998)

براساس گروه‌بندی دانکن، مکان‌ها به گروه‌های متفاوت دسته‌بندی شدند (جدول ۲). منطقه خوی با عملکرد ریشه معادل $73/57$ تن در هکتار به عنوان مکان برتر شناخته شد، زیرا در شرایط آب و هوایی و اراضی حاصلخیز و مستعد خوی رشد چندرقند بهتر از سایر مناطق است. مناطق کرمان، همدان، مغان و کرمانشاه از نظر این صفت در مرتبه بعدی قرار گرفتند. صفت درصد قند در بین مکان‌ها از $11/39$ تا $19/54$ درصد متغیر بود. کمترین درصد قند به منطقه مغان و اصفهان و بیشترین آن به منطقه کرمان تعلق داشت و سایر مکان‌ها نیز در بین این‌ها بودند. با توجه به این که درصد قند منطقه خوی نسبت به مناطق کرمانشاه، کرمان و همدان کمتر بود و عملکرد قند از حاصل ضرب درصد قند در عملکرد ریشه حاصل می‌شود، در نتیجه در گروه‌بندی براساس آزمون دانکن برای صفات عملکرد شکر خالص و ناخالص، چهار ایستگاه کرمانشاه، کرمان، همدان و خوی به عنوان گروه برتر شناخته شدند. از نظر

با عدد یک نشان ندادند (جدول ۳) اما ارقام شیرین، اربیس، یونیورس، هیبرید ۲۷۶ و رسول مقادیر بالایی از پارامتر ضریب تشخیص و میزان پایینی از شاخص S^{di^2} را در بین ارقام به خود اختصاص دادند. این ارقام از متوسط درصد قند بالاتر از حد میانگین برخوردار بودند. بنابراین، براساس روش رگرسیونی به عنوان ارقام پایدار شناخته شدند. سه هیبرید ۷۱۱۲، ۴۳۶ و ۴۲۸ نیز از نظر این صفت در مرتبه بعدی قرار گرفتند که در بین آن‌ها هیبرید ۴۲۸ کمترین ضریب تشخیص و پایین‌ترین میزان درصد قند را دارا بود. پارامترهای پایداری ضریب تغییرات و شاخص واریانس محیطی از نظر این صفت روند تقریباً مشابهی را نشان دادند و رقم رسول با دارا بودن حداقل مقادیر ضریب تغییرات و واریانس محیطی به عنوان پایدارترین رقم شناخته شد.

برای صفت عملکرد شکر ناخالص، هیبرید ۲۷۶، اربیس، یونیورس و رسول از میانگین عملکرد بالایی برخوردار بودند. در بین این‌ها سه رقم رسول، یونیورس و هیبرید ۲۷۶ علاوه بر احراز شاخص S^{di^2} کمتر در بین ارقام مورد بررسی (جدول ۳)، مقادیر بالاتری از پارامتر ضریب تشخیص را به خود اختصاص داده و دارای ضریب رگرسیون برابر با یک (یا دارای تفاوت غیرمعنی‌دار با یک) نیز بودند. بنابراین براساس روش رگرسیونی ابرهارت و راسل که می‌گوید ژنتیپ یا رقمی از پایداری نسبی برخوردار است که ضمن داشتن متوسط عملکرد بالاتر از سایر ارقام در مناطق مختلف، دارای ضریب رگرسیونی یک (یا دارای تفاوت غیرمعنی‌دار با یک) و انحرافات از رگرسیون حداقل

عملکرد ریشه قرار گرفتند. بیشترین عملکرد ریشه به رقم هیبرید ۲۷۶ به مقدار ۵۶/۷۹ تن در هکتار تعلق داشت و هیبرید ۴۳۶ دارای کمترین میزان عملکرد ریشه (۴۱/۵۱ تن در هکتار) بود.

با توجه به معنی‌دار بودن حداقل یکی از مؤلفه‌های اثر متقابل ژنتیپ در محیط (یعنی سال در رقم) برای تمامی صفات، نتایج تجزیه پایداری برای شناسایی ژنتیپ‌هایی با سازگاری بیشتر و عملکرد بالاتر با استفاده از پنج شاخص پایداری در جداول ۳ و ۴ درج شدند. برای عملکرد ریشه مقادیر شبیه خط رگرسیونی هیچ‌یک از ارقام اختلاف معنی‌داری را با عدد یک نشان ندادند (جدول ۳)، اما میانگین مربعات انحراف از رگرسیون و پارامتر ضریب تشخیص در بین ارقام متفاوت بود، به طوری که ارقام اربیس، شیرین، یونیورس، رسول و هیبرید ۲۷۶ براساس شاخص R^2 و میانگین مربعات انحراف از رگرسیون به عنوان ارقام پایدارتر شناخته شدند. روشن است که در مدل رگرسیونی، حداقل بودن انحرافات از رگرسیون، معادل حداقل بودن ضریب تشخیص (R^2) می‌باشد. در بین این ارقام، رقم شیرین به علت این که از عملکرد ریشه بالایی برخوردار نبود، رقم مطلوب در نظر گرفته نشد. هم‌چنین براساس دو شاخص واریانس محیطی و ضریب تغییرات دو رقم یونیورس و هیبرید ۲۷۶ با کسب کمترین مقادیر از این دو پارامتر نسبت به بقیه ارقام پایدارتر بودند.

برای صفت درصد قند نیز مقادیر شبیه خط رگرسیونی هیچ‌یک از ژنتیپ‌ها اختلاف معنی‌داری را

$S^2 di$ و کمترین میزان شاخص ضریب تشخیص (۵۸) درصد) را در بین ارقام تحت مطالعه داشت. برای ضریب استحصال ریشه (جدول ۳) از نظر شبیه رگرسیون، در بین ارقام مورد بررسی، رقم‌های رسول، یونیورس، هیبرید ۴۳۶ و هیبرید ۴۲۸ پایدار تشخیص داده شدند. مقادیر شبیه خط رگرسیونی فقط در این ارقام با عدد یک اختلاف معنی داری نداشت. همچنین در این ارقام پارامتر ضریب تشخیص در حد بالا بود ولی فقط در میان آن‌ها میزان میانگین مربعات انحراف از رگرسیون ارقام یونیورس، هیبرید ۴۲۸ و رسول کم بود. اما به طور کلی در بین این‌ها فقط رقم یونیورس از نظر صفت فوق‌الذکر به عنوان رقمی پایدار با ضریب استحصال خوب و مطلوب شناخته شد. براساس نتایج پارامترهای پایداری واریانس محیطی و ضریب تغییرات، رقم یونیورس با کسب کمترین مقدار واریانس محیطی و همچنین میزان ضریب تغییرات در حد پایین، رقمی پایدار تشخیص داده شد.

شکل ۲ خط رگرسیون ضریب استحصال سه رقم اربیس، شیرین و هیبرید ۲۷۶ را نشان می‌دهد. هیبرید ۲۷۶ در محیط‌های نامساعد ضریب استحصال پایینی داشته و با بهبود شرایط ضریب استحصال آن افزایش می‌یابد و با محیط‌های با پتانسیل بالا سازگاری نشان داد. رقم اربیس در محیط‌های نامساعد ضریب استحصال نسبتاً بالایی داشته، ولی نسبت به بهبود شرایط محیطی واکنش کمتری در مقایسه با هیبرید ۲۷۶ نشان داد. بنابراین از جنبه زراعی دارای سازگاری عمومی بیشتری است. در مورد بقیه صفات نیز چون

باشد، این سه رقم به عنوان ارقام پرمحصلو با سازگاری عمومی خوب از نظر عملکردشکر شناخته شدند. گیلرپتزر (Gyllenspetz 1998) نیز شاخص انحراف از خط رگرسیون را به عنوان یک شاخص مناسب برای تعیین پایداری در چندرقد معرفی کرد. رقم شیرین اگرچه دارای بالاترین مقدار ضریب تشخیص بود و میانگین مربعات انحراف از رگرسیون پایینی را به خود اختصاص داده، اما چون دارای میانگین عملکردشکر چندان بالایی نبود به عنوان رقم مطلوب شناخته نشد. نتایج حاصل از بررسی پایداری ارقام برای صفت عملکردشکر ناخالص با استفاده از پارامترهای ضریب تغییرات محیطی و واریانس محیطی مشابه بود که این موضوع بیان‌گر نرمال بودن توزیع این متغیرها می‌باشد. براساس ۲ پارامتر فوق‌الذکر از لحاظ صفت عملکردشکر ناخالص، هیبرید ۲۷۶ و یونیورس به عنوان پایدارترین ارقام ارزیابی گردیدند.

برای صفت عملکردشکر خالص مقادیر شبیه خط رگرسیونی هیچ‌یک از ارقام اختلاف معنی‌داری را با عدد یک نشان ندادند (جدول ۳)، رقم شیرین اگرچه براساس همه پارامترهای پایداری رقم پایداری بود، اما میانگین عملکرد شکر خالص این رقم در حد بالایی نبود، بنابراین به عنوان رقم دارای قند بالا شناخته نشد. در بین ارقامی که از میانگین عملکرد بالایی برخوردار بودند سه رقم یونیورس، اربیس، و هیبرید ۲۷۶ براساس همه پارامترهای پایداری محاسبه شده، ارقامی پایدار شناخته شدند. هیبرید ۴۲۸ نیز بالاترین مقدار شاخص

یونیورس پایدارتر بود. بنابراین با توجه به اهمیت بالای صفات RY، SY و WSY، ارقام یونیورس و هیبرید ۲۷۶ را می‌توان به عنوان مطلوب‌ترین ارقام در این آزمایش عنوان کرد. البته براساس روش پایداری ابرهارت و راسل رقم رسول نیز پایداری خوبی داشت، چرا که از لحاظ صفات RY، SC، SY و WSY جزء ارقام پایدار شناخته شد.

دو پارامتر واریانس محیطی و ضریب تغییرات محیطی، در اکثر صفات، شبیه یکدیگر بودند که با نتایج تحقیقات دیگر (ابراهیمیان ۱۳۷۶ و Gyllenspetz ۱۹۹۸) مشابه بود. در تمامی صفات مورد بررسی، کلیه ارقامی که مقدار میانگین مربعات انحراف از رگرسیون پایینی داشتند، مقادیر بالایی از پارامتر ضریب تشخیص را به خود اختصاص دادند. وجود همبستگی بین این دو معیار به لحاظ اینکه هر دو میزان برازش خط رگرسیون را نشان می‌دهند، قابل انتظار است. روستایی و همکاران (۱۳۸۳) در بررسی گزینش همزمان برای عملکرد و پایداری هیبرید‌های زودرس و خیلی زود رس، ذرت، روش‌های مختلف از قبیل واریانس محیطی، ضریب تغییرات، اکووالانس ریک، ضریب تبیین و ضریب رگرسیون را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و گزارش کردند که استفاده از ضریب تبیین در گزینش ارقام پر محصول مفید تر از سایر روشها است بطوریکه هر رقمی که R^2 بزرگتری داشته باشد، رقم پایدارتر محسوب می‌شود.

ضرائب رگرسیون اختلاف معنی‌داری با عدد یک نشان ندادند بنابراین خطوط رگرسیون ارقام بسیار نزدیک به یکدیگر بود و اختلاف محسوسی مشاهده نشد. تنها برای مقدار سدیم ریشه (جدول ۳) نتایج پارامتر ضریب تغییرات با واریانس محیطی مشابه نبود، به طوری که براساس ضریب تغییرات هیبریدهای ۷۱۱۲ و ۴۳۶ و ۴۲۸ با کسب کمترین مقادیر این پارامتر در بین ارقام مورد بررسی به عنوان پایدارترین رقم‌ها شناخته شدند ولی براساس پارامترهای واریانس محیطی هیبرید ۲۷۶، یونیورس، اربیس و شیرین مطلوب بودند. در این بررسی پایداری عملکردشکر ناخالص و عملکرد شکر خالص تحت تأثیر عملکرد ریشه قرار گرفت و ارقامی که از لحاظ عملکرد ریشه پایدار ارزیابی شدند، در صفات عملکرد شکر ناخالص و خالص نیز به عنوان رقم‌های پایدار شناخته شدند. ابراهیمیان (۱۳۷۶) نیز در تحقیق خود بر روی ارقام چندرقدن نتیجه گرفت که عملکرد قند سفید که شاخص نهایی انتخاب محسوب می‌شود، تحت تأثیر عملکرد ریشه واقع می‌شود و ارقام پایدار از لحاظ عملکرد ریشه، از نظر عملکرد قند سفید نیز پایدار بودند. دو رقم یونیورس و هیبرید ۲۷۶ که از لحاظ صفت عملکرد ریشه براساس اکثر پارامترها به عنوان ارقامی پایدار ارزیابی گردیدند، در صفت عملکردشکر نیز بر مبنای تمامی معیارهای مورد استفاده به عنوان ارقامی پایدار شناخته شدند. این دو رقم از نظر صفت میزان سدیم ریشه نیز از پایداری خوبی برخوردار بودند و از نظر ضریب استحصال رقم

جدول ۱ تجزیه واریانس مرکب عملکرد ریشه، درصد قند، عملکرد دشکر، مقدار سدیم و ضریب استحصال ارقام مختلف چندرقند

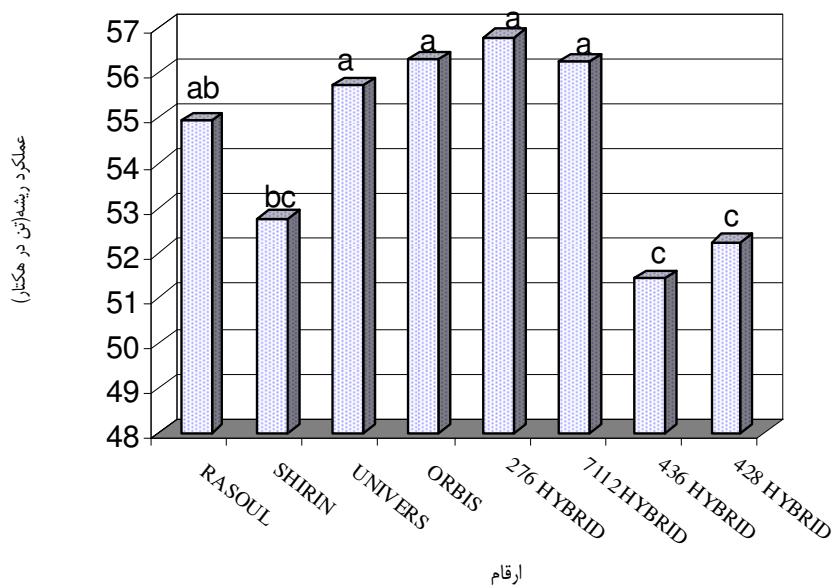
عملکرد ریشه	درصد قند	عملکرد قند	عملکرد شکر		سدیم	استحصال	ضریب	درجه آزادی	منابع تغیرات
			سفید	میانگین مریعات					
۲۲۰۹۶/۲۶**	۴۳۷/۸۲**	۱۱۲۴/۷۵**	۸۵۲/۶۸**	۱۰۶/۳۹**	۲۹۹۸/۱۶**	۲		سال	
۱۳۵۴۶/۳۱**	۴۹۷۸/۶۱**	۶۶۵۶/۸۹**	۶۵۷۰/۰۷**	۳۰۴/۷۵**	۸۲۹۷/۱۴**	۱۰		مکان	
۶۴۹۶/۵۴**	۱۸۷۶/۰۱**	۳۰۴۲/۲۷**	۲۲۸۸/۴۰**	۸۶/۰۶**	۲۱۷۹/۶۸**	۱۶		مکان در سال	
۱۰۰/۰۳	۳۴۵/۲۲	۴۰۵/۹۶	۳۵۷/۲۹	۲/۰۱	۹۰/۳۹	۸۷		محیط/تکرار	
۴۸۵/۵۲.*	۲۸/۲۳ns	۱۰۹/۳۰ns	۸۵/۱۷ns	۴/۲۳ns	۱۳۱/۹.ns	۷		رقم	
۱۵۷/۱۶*	۴۷/۴۷**	۵۹/۷۹**	۵۰/۶۳**	۴/۲۳**	۲۱۶/۸۵**	۹		سال در رقم	
۷۴/۶۶	۱/۵۱۳	۲/۰۴	۱/۶۵	۱/۰۹	۵۴/۰۳	۵۹۷		اشتباه جمع شده	

ns بترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ ، درصد و عدم معنی دار بودن

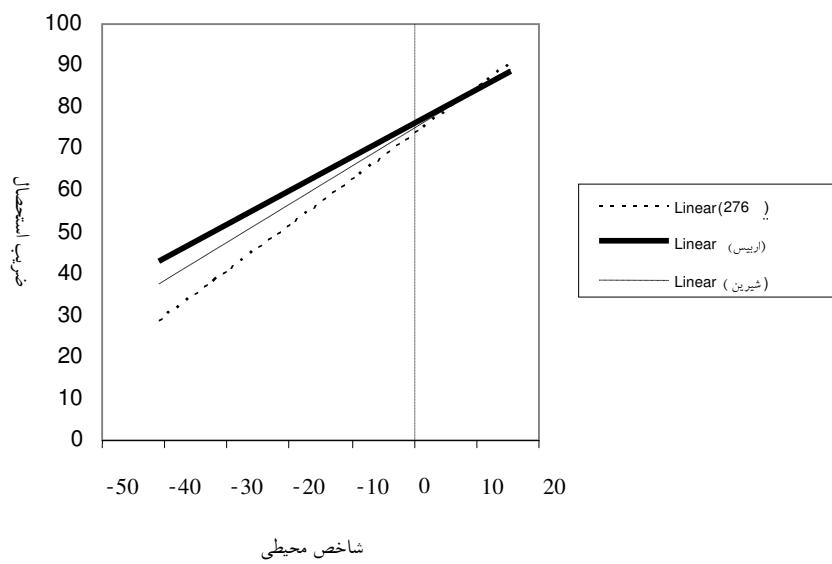
جدول ۲ میانگین عملکرد ریشه، درصد قند، عملکرد دشکر سفید، سدیم و ضریب استحصال در مکان های مختلف (با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵)

عملکرد ریشه (تن در هکتار)	عيار قند (درصد)	عملکرد قند (تن در هکتار)	عملکرد شکر سفید (تن در هکتار)	عملکرد شکر سفید (تن در هکتار)	سدیم (میلی اکی) ولان گرم در ۱۰۰ گرم خمیر (ریشه)	ضریب استحصال (درصد)	مکان
۵۲/۳۸d	۱۴/۵۹d	۷/۸۷c	۶/۲۷bc	۳/۴۳c	۸۰/۲۸b		کرج
۵۲/۹۱d	۱۴/۲۴d	۷/۸۷c	۶/۰۳c	۵/۳۹b	۷۲/۲۵d		مشهد
۲۲/۱۳f	۱۲/۸۸e	۳/۲۱e	۲/۱۰f	۵/۴۲b	۶۶/۹۸e		شیزار
۵۲/۴۷d	۱۵/۸۹c	۸/۷۸b	۶/۹۷b	۳/۴۶c	۷۵/۷۸c		میاندوآب
۴۳/۲۶e	۱۱/۳۹f	۴/۷۶d	۲/۹۸e	۷/۱۸a	۵۴/۴۴g		اصفهان
۶۴/۹۷c	۱۹/۳۸a	۱۲/۹۳a	۱۱/۰۶a	۲/۳۸d	۸۵/۵۲a		کرمانشاه
۶۷/۹۵cb	۱۹/۵۴a	۱۲/۲۲a	۱۱/۵۶a	۱/۲۷e	۸۷/۶۳a		کرمان
۶۸/۳۵cb	۱۹/۰۸a	۱۲/۳۵a	۱۱/۵۲a	۱/۴۲e	۸۶/۴۲a		همدان
۶۹/۰۶b	۱۱/۶۴f	۸/۰۵bc	۴/۷۵d	۷/۴۵a	۵۷/۹۱f		مازن
۴۵/۵۴e	۱۶/۸۲b	۷/۶۶c	۶/۱۵c	۲/۴۹d	۸۰/۰۶b		بروجرد
۷۳/۵۷a	۱۷/۲۳b	۱۲/۹۲a	۱۱/۲۲a	۲/۳۱d	۸۶/۵۹a		خوی

میانگین های دارای حروف یکسان براساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی دار ندارند

شکل ۱ عملکرد ریشه در ارقام مورد مطالعه (تن در هکتار)

شکل ۲ خط رگرسیون ضریب استحصال سه رقم منوژرم چندرقدن شامل اربیس، شیرین و هیبرید ۲۷۶

جدول ۳ پارامترهای پایداری واریانس محیطی، ضریب تغییرات، ضریب تشخیص، ضریب رگرسیون و انحراف از رگرسیون برای عملکردنده، درصدنده و عملکردنده ارقام مورد آزمایش چندرقد (۱۳۸۱-۸۳)

عملکرد ریشه (تن در هکتار)

ارقام	میانگین	محیطی	واریانس	انحراف از رگرسیون	ضریب رگرسیون	ضریب تشخیص	ضریب	تغییرات	ضریب
رسول	۵۴/۹۴	۵۶۸/۷۸	۱۳۷/۲۶۵ ns	۰/۰۲۵ ns	۰/۷۱۸	۰/۰۷۱	۴۳/۴۱		
شیرین	۵۳/۴۹	۴۵۲/۸۶	۲۵/۲۷۸ ns	۱/۰۰۵ ns	۰/۹۳۲	۰/۰۹۳	۳۹/۷۹		
بونیورس	۵۵/۷۳	۳۰۴/۶۲	۹۹/۳۶۸ ns	۰/۰۳۱ ns	۰/۷۴۴	۰/۰۷۴	۳۱/۳۲		
اریس	۵۶/۲۹	۴۴۴/۲۵	۱۲/۶۰۳ ns	۱/۰۲۳ ns	۰/۹۶۶	۰/۰۹۶	۳۷/۴۴		
هیبرید	۵۶/۷۹	۳۴۲/۰۲	۱۱۰/۳۸۷ ns	۰/۰۸۰ ns	۰/۷۰۰	۰/۰۷۰	۳۲/۵۷		
هیبرید	۵۶/۲۵	۵۲۱/۵۰	۲۲۹/۷۲ ns	۰/۰۹۱ ns	۰/۰۹۴	۰/۰۹۴	۴۰/۶۰		
هیبرید	۵۰/۲۳	۵۷۳/۶۱	۲۲۳/۳۴۷ ns	۰/۰۹۹ ns	۰/۰۹۴	۰/۰۹۹	۴۷/۶۸		
هیبرید	۵۲/۲۴	۶۰۵/۲۰	۶۹۳/۶۰۳ ns	۰/۰۶۸ ns	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۴۷/۰۹		

درصدنده

ارقams	میانگین	محیطی	واریانس	انحراف از رگرسیون	ضرایب رگرسیون	ضرایب تشخیص	ضریب	تغییرات	ضریب
رسول	۱۵/۳۸	۴۴/۰۹	۸/۳۹۹ ns	۰/۸۲۳	۰/۸۸۷ ns	۰/۸۲۳	۵۲/۹۰		
شیرین	۱۵/۵۴	۴۷/۷۳	۳/۸۰۷ ns	۰/۹۲۶	۱/۰۲۸ ns	۰/۹۲۶	۵۴/۵۲		
بونیورس	۱۶/۰۲	۵۹/۵۶	۹/۶۷۹ ns	۰/۸۳۹	۰/۹۱۸ ns	۰/۸۳۹	۶۳/۰۸		
اریس	۱۵/۸۲	۵۰/۷۸	۶/۰۳۱ ns	۰/۸۹۲	۱/۰۵۴ ns	۰/۸۹۲	۵۶/۶۷		
هیبرید	۱۵/۹۰	۶۱/۷۵	۱۰/۱۷۵ ns	۰/۸۳۸	۰/۹۳۶ ns	۰/۸۳۸	۶۹/۴۹		
هیبرید	۱۴/۵۲	۵۰/۶۹	۱۶/۵۵۴ ns	۰/۶۹۸	۰/۷۴۴ ns	۰/۶۹۸	۶۳/۷۷		
هیبرید	۱۴/۵۸	۴۷/۵۷	۱۴/۵۰۰ ns	۰/۷۳۲	۰/۷۸۹ ns	۰/۷۳۲	۶۲/۰۰		
هیبرید	۱۴/۲۷	۴۸/۰۹	۳۲/۷۳۹ ns	۰/۴۱۵	۰/۶۰۴ ns	۰/۴۱۵	۶۳/۲۸		

عملکردنده (تن در هکتار)

ارقams	میانگین	محیطی	واریانس	انحراف از رگرسیون	ضرایب رگرسیون	ضرایب تشخیص	ضریب	تغییرات	ضریب
رسول	۸/۸۸۰	۱۹/۲۲	۸/۷۹۰ ns	۱/۰۸۵ ns	۰/۹۶۶	۰/۰۹۶	۲/۲۵		
شیرین	۸/۷۱۰	۱۵/۸۹	۳/۱۲۸ ns	۰/۹۱۵ ns	۰/۹۸۳	۰/۰۹۸	۲/۳۰		
بونیورس	۹/۲۳۳	۱۳/۷۶	۳/۰۳۹ ns	۱/۰۰۷ ns	۰/۹۸۰	۰/۰۹۸	۲/۱۷		
اریس	۹/۲۸۷	۱۶/۸۵	۲۱/۴۳۱ ns	۰/۸۱۴ ns	۰/۸۶۷	۰/۰۸۷	۲/۱۵		
هیبرید	۹/۳۷۰	۱۴/۵۳	۲/۸۰۰ ns	۱/۰۹۲ ns	۰/۹۸۵	۰/۰۹۸	۲/۱۳		
هیبرید	۸/۵۷۳	۲۱/۰۱	۹/۹۱۷ ns	۱/۱۲۵ ns	۰/۹۶۷	۰/۰۹۶	۲/۳۳		
هیبرید	۷/۸۴۸	۲۱/۸۰	۱۱/۹۳۲ ns	۰/۹۸۷ ns	۰/۹۴۹	۰/۰۹۴	۲/۵۵		
هیبرید	۷/۸۲۵	۲۱/۷۸	۷/۱۹۰ ns	۱/۰۸۱ ns	۰/۹۷۴	۰/۰۹۷	۲/۵۶		

=ns عدم معنی دار بودن

ادامه جدول ۳ پارامترهای پایداری واریانس محیطی، ضریب تغییرات، ضریب تشخیص، ضریب رگرسیون و انحراف از رگرسیون برای عملکرد شکرخالص، ضریب استحصال ریشه و سدیم ریشه

عملکرد شکر خالص(تن در هکتار)

عملکرد شکر خالص(تن در هکتار)							
ارقام							
میانگین	واریانس محیطی	انحراف از رگرسیون	ضرایب رگرسیون	ضرایب تشخیص	ضریب تغییرات	۲/۸۵	۰/۸۶۷
رسول			۱/۰۹۹NS	۲/۲۳۵NS	۱۶/۸۰	۷/۰۱	
شیرین			۰/۹۸۳NS	۰/۴۱۴NS	۱۴/۳۶	۶/۹۱	
بونیورس			۰/۹۶۸NS	۱/۶۱۷NS	۱۲/۹۵	۷/۴۱	
اریس			۱/۰۲۰NS	۰/۶۹۸NS	۱۵/۵۷	۷/۴۷	
هیرید			۰/۹۹۸NS	۲/۱۴NS	۱۳/۹۹	۷/۵۴	۲۷۶
هیرید			۰/۹۸۵NS	۳/۹۲۴NS	۱۹/۰۵	۶/۶۴	۷۱۱۲
هیرید			۰/۹۳۳NS	۳/۵۵۰NS	۱۸/۵۲	۶/۱۴	۴۳۶
هیرید			۰/۹۸۸NS	۱۰/۷۱۸NS	۱۸/۰۷	۶/۰۴	۴۲۸

ضریب استحصال ریشه(درصد)

ضریب استحصال ریشه(درصد)							
ارقام							
میانگین	واریانس محیطی	انحراف از رگرسیون	ضرایب رگرسیون	ضرایب تشخیص	ضریب تغییرات	۲۱/۲۹	۰/۹۶۶
رسول			۱/۰۸۵NS	۸/۷۹. NS	۲۴۶/۵۴	۷۳/۷۷	
شیرین			۰/۹۱۵**	۳/۱۲۸NS	۱۷۸/۶۲	۷۵/۳۵	
بونیورس			۱/۰۰۷NS	۳/۰۳۹NS	۱۴۶/۲۴	۷۶/۹۸	
اریس			۰/۸۱۴**	۲۱/۴۳۱NS	۱۵۴/۶۹	۷۶/۵۶	
هیرید			۱/۰۹۲**	۲/۸۰NS	۱۷۱/۱۵	۷۶/۸۱	۲۷۶
هیرید			۱/۱۳۴**	۹/۹۱۷NS	۲۸۶/۵۲	۷۱/۵۰	۷۱۱۲
هیرید			۰/۹۸۷NS	۱۱/۹۳۳NS	۲۲۰/۸۵	۷۲/۴۴	۴۳۶
هیرید			۰/۹۷۴NS	۷/۱۹۶NS	۲۵۸/۴۶	۷۱/۷۲	۴۲۸

سدیم ریشه

سدیم ریشه							
ارقام							
میانگین	واریانس محیطی	انحراف از رگرسیون	ضرایب رگرسیون	ضرایب تشخیص	ضریب تغییرات	۴/۶۷	۱/۰۳۲
رسول			۰/۹۷۶NS	۰/۱۹۵NS	۷/۸۱	۴/۲۹	
شیرین			۰/۹۸۵NS	۰/۱۰۸NS	۶/۷۰	۳/۹۵	
بونیورس			۰/۹۸۴NS	۰/۰۹۳NS	۵/۶۵	۳/۸۴	
اریس			۰/۹۳۸NS	۰/۳۸۸NS	۶/۰۰	۳/۷۸	
هیرید			۰/۹۷۹NS	۰/۱۲۷NS	۵/۳۷	۳/۶۰	۲۷۶
هیرید			۰/۹۸۸NS	۰/۱۲۵NS	۹/۴۲	۴/۴۵	۷۱۱۲
هیرید			۰/۹۷۷NS	۰/۲۱۳NS	۸/۷۲	۴/۴۱	۴۳۶
هیرید			۰/۹۸۱NS	۰/۱۸۱NS	۹/۱۶	۴/۴۳	۴۲۸

= عدم معنی دار بودن

**=معنی دار در سطح احتمال یک درصد

References:**منابع مورد استفاده:**

- آمارنامه کشاورزی. ۱۳۸۴. معاونت برنامه و بودجه، اداره کل آمار و اطلاعات وزارت کشاورزی. ۱۸۵ صفحه
- ابراهیمیان، ح. ر. ۱۳۷۶. مقایسه پارامترهای پایداری در چندرقند. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان. ۱۳۰ صفحه
- پرویزی، م. و صادقیان، س. ی. ۱۳۷۵. مقایسه پارامترهای پایداری و همبستگی بین آنها در ارقام چندرقند. چکیده مقالات چهارمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان. ص ۹۵
- رنجی، ذ. ا. صادقیان، س. ی و پرویزی آلمانی، م. ۱۳۷۳. بررسی پایداری ارقام تجاری چندرقند در ایران چکیده مقالات سومین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز. ۱۷-۱۲ شهریورماه.
- روستایی، م. حسینی، س. ک. حسین پور، م. کلاته، م و خلیلزاده ر. غ. ۱۳۸۳. مطالعه سازگاری و پایداری عملکرد دانه در ژنتیپهای پیشرفته گندم نان در مناطق گرمسیر و نیمه گرمسیر دیم. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۵، شماره ۲ ۴۲۷-۴۳۶:
- کشاورز، س. مصباح، م. رنجی، ذ و امیری، ر. ۱۳۸۰. بررسی پارامترهای مختلف پایداری برای تعیین سازگاری ارقام تجاری چندرقند در مناطق مختلف ایران. مجله علمی – ترویجی چندرقند، جلد ۱۷، شماره ۱: ۱۵-۳۶
- محمدی نژاد، ق. ۱۳۸۱ مقایسه پارامترهای مختلف پایداری در ژنتیپهای یولاف (*Avena sativa L.*). پایان نامه کارشناسی رشد اصلاح نباتات. دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۱۳۱ صفحه
- Campbell IG, Kern JJ (1982) Cultivar × environmental interactions in sugar beet yield trials. Agron. J. 22:932-935
- Comstock E, Robinson HF (1952) Genetic parameters, their estimation and significance. Proc. Sixth. Intern. Grasslands Congr. 284-291
- Gyllenspetz U (1998) Genotype × environment interaction and stability of diploid and triploid sugar beet varieties. Thesis, The Swedish University of Agricultural Sciences
- Hafez AG, Khader FH, Kkassem AA (1976) Effect of replication, year and location on quantitative statistics of wheat. Cereal. Res. Commun. 4:347-354

